

CENA HOJE ZA JEZUSOM

Evangelij po Luku 14,25–33

²⁵ Z Jezusom so potovale velike množice. Obrnil se je in jim rekel: ²⁶ »Če kdo pride k meni in ne sovraži svojega očeta, matere, žene, otrok, bratov, sester in celo svojega življenja, ne more biti moj učenec. ²⁷ Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec. ²⁸ Kdo izmed vas, ki hoče zidati stolp, prej ne séde in ne preračuna stroškov, ali ima dovolj, da ga dokonča? ²⁹ Sicer se lahko zgodi, da postavi temelj, zidave pa ne more dokončati; in vsi, ki bi to videli, bi se mu začeli posmehovati ³⁰ in bi govorili: »Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati.« ³¹ Ali: kateri kralj, ki gre na vojsko proti drugemu kralju, ne bo prej sédel in se posvetoval, ali se more z deset tisoč možmi postaviti po robu njemu, ki prihaja nadenj z dvajset tisoči? ³² Če se ne more, pošlje poslanstvo, ko je oni še daleč, in sprašuje, kakšni so pogoji za mir. ³³ Takó torej nobeden izmed vas, ki se ne odpove vsemu, kar ima, ne more biti moj učenec.«

*Ostala berila: Knjiga modrosti 9,13–18; Psalm 90,1.3–6.12–14.17;
Pismo Filemonu 1,9–10.12–17.*

LECTIO:

Jezus govori množicam, ki ga obkrožajo, o izzivih, ki jih prinaša hoja za njim. Mnogi mu sledijo le zato, ker je priljubljen učitelj. Toda učenci se zavedajo, da hoja za Jezusom prinaša s seboj težave. Njihove verske oblasti so jih že začele preganjati.

V vsakem odnosu nastopi trenutek, ko se je treba odločiti, ali naj gre zares ali ne. Prav o tem govori Jezus v današnjem odlomku. Krščansko življenje ni za tiste, ki jim gre za priljubljenost ali zgolj za to, da bi se imeli lepo, brez vsake odgovornosti.

Jezusova razlaga o tem, kaj velja za njegovega učenca, postaja hud izziv. Stvari, ki se zdijo dobre, lahko kvarijo naš odnos z nebeškim Očetom. Jezus nam pravi, naj dobro premislimo. Nič ne sme ovirati našega odnosa z njim. Mati in oče, mož ali žena, otroci ali naše lastne potrebe in želje morajo zavzeti drugo mesto. Ko Jezus reče, naj vse to »sovražimo«, hoče v skladu s tedanjim načinom izražanja poudariti, da mora biti naša ljubezen do Boga neprimerno večja. Na prvem mestu v našem življenju naj bo njegova volja. Takšen je bil tudi Jezus v odnosu do svojega ljubljenega Očeta.

Še več, pripravljeni moramo biti na tako izročitev svojega življenja, kakor da bi bili v nekem smislu križani. To je boleče. Poklicani smo, da kljub trpljenju ali ponižanju izvršujemo Jezusovo voljo. Naša sebičnost se mora ukloniti Božji volji. Ta podreitev se dotakne vseh področij našega življenja in nas postopoma privede do podobnosti z Jezusom. In stane nas vsega.

Zato Jezus s krepkima in slikovitima prispodobama ponazori ceno, ki jo je treba plačati, da bi lahko stopili na pot in začeli hoditi za Jezusom.

V Evangeliju po Janezu 6,43–71 beremo, da so bili ljudje zgroženi ob nekaterih Jezusovih besedah in da so ga mnogi zapustili. Jezus pojasni, da ni v človeški moči, da bi mu lahko sledili. To je mogoče samo z Božjim Duhom. In v vrstici 65 Jezus pove, da »nihče ne more priti k meni, če mu ni dano od Očeta.«

MEDITATIO:

Kaj se te najbolj dotakne ob branju teh vrstic? Je v tvojem življenju kaj takega, kar se zdi v nasprotju z Jezusovim naukom?

ORATIO:

Preživi nekaj časa v ponižnosti pred Bogom. Prosi ga, naj ti pomaga, da mu boš lahko podredil vse, kar je v tvojem življenju. Prosi Svetega Duha, naj ti podeli moč in milost, da boš hodil za Jezusom ne glede na posledice. Neprestano upiraj svoj pogled v Jezusa. Besede iz Prvega pisma Tesaloničanom 5,23–24 so nam lahko v veliko spodbudo:

»Sam Bog miru naj vas posveti, da boste popolni. In vse, kar je vašega, duh, duša in telo, naj bo ohranjeno neoporečno, dokler ne pride naš Gospod Jezus Kristus. On, ki vas kliče, je zvest in bo to izpolnil.«

CONTEMPLATIO:

Premisli, kakšen zgled nam je zapustil Jezus, ki je svoje življenje popolnoma podredil Bogu. Zavedal pa se je, da ga Oče brezmejno ljubi.

Razmisli o trpljenju, ki ga je Jezus prestal na križu, da bi bili mi osvobojeni greha in bi živeli tako, kot je Bogu všeč.